

عنوان مقاله:

اثر بخشی مثبت نگرى با تاكيد بر تلقين درونى بر ميزان سازگارى تحصيلى دانشجويان از ديدگاه قرآن و حديث

محل انتشار:

ششمين كنفره بين المللى توسعه و ترويج علوم و فنون بنيادين در جامعه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مرضيه عزیزی - علوم و تحقيقات، تهران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تعيين اثربخشی مثبت نگرى با تاكيد تلقين درونى برميزان سازگارى تحصيلى دانشجويان کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و تحقيقات بروجرد از ديدگاه قرآن و حديث بود. جامعه مادر شامل 150 نفر بودند. جامعه آماری 61 نفر از جامعه مادر بودند که نمره ی آنها یک انحراف معيار از میانگين کل فاصله داشت. و نمونه آماری شامل 30 دانشجو بود که به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه 15 نفره به منظورگروه آزمایش و گواه جایگزین شدند. این پژوهش به صورت یک سر کور بود و از روش تحقيق شبه تجربی و از طرح پيش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل و اجرای آزمون پیگیری با فاصله یک ماه پس از آزمون استفاده شد. مداخلات مثبت نگرى با تاكيد تلقين درونى طی 7 جلسه 90 دقيقه ایی در مورد گروه آزمایش اعمال شد. جهت سنجش متغیرهای وابسته از پرسشنامه های سازگارى تحصيلی بارو استفاده شد. به منظور تجزیه و تحليل داده ها از آزمون تحليل کواريانس یک متغیره (ANCOVA) و آزمون t استيودنت دو گروه وابسته استفاده شد. یافته ها نشان داد که کاربرد مثبت نگرى با تاكيد تلقين درونى بر ميزان سازگارى تحصيلی موثر بوده است و تاثير آموزش مورد نظر با توجه به نتايج آزمون پیگیری از ثبات کافی برخوردار بوده است.

کلمات کلیدی:

مثبت نگرى، تلقين درونى، سازگارى تحصيلى، دانشجويان

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/916975>

